

мъкы, и по много-то отъ тѣхъ умрѣхъ отъ прѣты-тѣ раны въ тѣмницѣ-тѣ.

Жестоко-то постѣнаніе съ Валдайци-тѣ въ Монталто въ 1560 год. описва единъ Католи-ческий очевидецъ така: «Ужасный сѫдъ кой-то ся испѣлни тази утренна Іуній 11-ый надъ Лютераны-тѣ, азъ мож да сравиж само съ закланіе на много овци. Тѣ ся запрѣхъ всички-тѣ въ единъ кѫщъ като въ единъ кошарѣ. Джелатинъ-тѣ влѣзваше и извеждаше едного, и слѣдъ като му вързаше очи-тѣ съ кърпѣ, завеждаше го на едно отворено място близо до кѫщъ-тѣ, заповѣдаваше му да клѣкне на колѣнѣ и прѣрѣзваше му гърлото съ единъ ножъ. Слѣдъ това му изваждаше кръвавѣ-тѣ кърпѣ и влѣзваше да земе другого, кого-то умрѣтвяше по сѫщій начинъ. По тойзи начинъ ся погубихъ 88 душь. Нѣкой кой-то виждаше погубваніе-то на едного, не можеше да търпи и да глѣда на погубваніе-то на вторый, и азъ почти не мож да въздържъ сълзы-тѣ си, като пишѫ това. Рѣшителността и търпѣніе-то съ кои-то отивахъ на мѫчителство не е за вѣрваніе. Мене ми ся стрѣсва кога-то си спомниш какъ джелатинъ-тѣ съ кръвавѣ ножъ между зѣбы-тѣ си, съ капающѣ-тѣ кърпѣ въ рѣка влѣзваше въ кѫщъ-тѣ и извеждаше единъ слѣдъ другъ, подобно като единъ касапинъ изважда овцѣ-тѣ кои-то закла-ва. Спорѣдъ заповѣдъ пристигнахъ кола за да дигнѫтъ трупове-тѣ, кои-то разсѣчени на четыри